

ønsker, at de Herrer skulle nyde deres Indrømmelser for sig selv; thi jeg antager, at de fleste af de 1,000 Mand inderlig ville bede om at blive isledetfor at sendes bort midt i den strengeste Vinter. Det Lovforslag, som de Herrer her have lavet, gaar ud paa, at de 100 Mand kunne fremkomme ved Lodtrækning og Bytning, og det bliver formentlig saaledes, som det er nu, at det er de fattige Karle, der bekvemme sig til at tage denne Vintertjeneste, og af disse ere maaske enkelte endogsaa mere end fattige. Naar man har lastet paa Livet i Garnisonen, maa man ikke glemme, at det Moment, at Alle ere med, ikke er tilstede ved Garnisonsstyrken om Vinteren, thi da ere kun de Leiede med; der kommer Siilling og Numerbytning med alle deres uheldige Sider med paa Grund af, at de bedre Stiilede kunne bytte og derved opnaa at slippe, og det Samme bliver Tilfældet her. Men ser man ikke, at, naar man sender de 100 Mand ud umiddelbart før Zulegrøden, af hvilke de Fleste maaske ikke have et eneste Sted at gaa hen for at faae Zulegrøden, mødes de af den strenge Vinter, hvor Arbeidet er knapt, og selv om de unge Mennesker ogsaa kunne faae Arbejde og Erhverv, ville de dog kun opnaa dette ved at tage Brødet ud af Munden paa dem, der trænge til Arbejde, og det tror jeg ikke vil være til nogen Fordel. Nei! giv dem fri i Oktober, saa at de kunne faae deres Tjeneste til November, men send dem ikke bort paa Tider, hvor Arbeidet saagodt som ligger stille, og hvor selv arbeidsvante Hænder maa gaa, uden at have Noget at tage vare. Jeg har kjendt Folk, der vare udstreone til Krigstjeneste, og som skulde møde i Marsk, men som havde gaaet fra Zul, uden at have faaet noget Arbejde. De vilde inderlig gjerne have haft Arbejde for den simpleste Betaling ved Militæretakterne, naar de blot havde kunnet faae Noget at leve af, og jeg tror, at mange af Lovforslagets 100 Mand paa denne Maade ville velsignede deres Kaserne, deres 28 Skilling om Dagen og deres Brød og frie Klædning, i Sammenligning med den Frihed, man paa den Nærstid vil byde dem ved denne Lov. Jeg vil forresten nødig tage Standsen af det eneste Punkt, hvorom hele Historien har dreiet sig ved denne nye Vending; men jeg har dog ikke kunnet unblade, naar jeg kritisk ser paa det Sele, at gjøre opmærksom paa den mærkværdige Omfindtlighed, de Herrer have for de unge Mennesker paa 22—23 Aar, Den Interesse, de have for, om disse skulle være lidt kortere eller længere Tid i Trøjen, har forledet de Herrer til at fluge mange Kameler.

Saa have vi Garnisoneringen, det store Spørgsmaal om, hvorledes Afdelingerne skulle bygtes. Det er en aldeles ufravigelig Betingelse ligesom alle de andre ufravigelige Principer, som det ærede Medlem fra Stege har, at denne

Deling mellem Store Belt og Lille Belt skulde finde Sted. „Det“ — hedder det — „maa ufravigelig opstilles fra vor Side“. Jeg skal iøvrigt ikke komme ind paa de gamle Historier. Det ærede Medlem begyndte at oplæse af en Betænkning; jeg vilde have raadet ham til ikke at inblade sig derpaa; lad os holde os til, hvad der ligger for. Det ærede Medlem gjorde rigtignot den Bemærkning, at nu idag forstøiede han sig over denne ældste Betænkning, som han har været med til, altsaa da han var mindst inde i Sagerne. De Forandringer, han efter modent Studium i 6 Aar har gjort i denne Sag, kassere han altsaa nu, det mere Primitive var det egentlige Udgangspunkt, og det har han optaget igjen. Der fandtes nemlig ogsaa nogle uklare Tanker i hans første Betænkning, der stemte med Tanker i det foreliggende Forslag. Jeg skal imidlertid ikke komme ind paa dette; jeg vil ikke gjøre Forslagsstillerne saa meget til Behag, at jeg vil vække Thingets Medlidenhed ved denne Sammenligning overfor det ærede Medlem, men jeg vil blot paa eet Punkt minde ham om, at han har staaet saa stivt som Noget paa eet Kanonbatteri i Sjælland og 12 paa Sjælland foruden 2 Mitrailleurbatterier. Ganske vist tror jeg ikke, at det stod i hans første Betænkning, men det har staaet i mange senere, og det har navnlig staaet i den sidste, som jeg troede var den mest modne, nemlig den fra 1875—76. Nu opstiller han det som en ufravigelig Betingelse for at gaa ind paa Hærløven, at man vil gaa imod det, og det skal han have Lov til. Ved 2den Behandling stillede man op som en aldeles ufravigelig Betingelse, at der skulde ligge 6 Batterier i Sjælland, og man slog en Paragraf ihjel om deyne Sag, der betød affkurat det Samme, som det ærede Medlem nu har frevet. Man har altsaa ladet det ligge, fordi man troede at kunne komme til en bedre Erkjendelse. Jeg hilser de ærede Forslagsstillere paa dette Punkt og glæder mig over, at de ere komne tilbage og naaede hen til den ærede Minister og bleve enige med ham. Thi den ærede Minister er fuldstændig enig med de Herrer her; det maa det ærede Medlem fra Fyn (Bernsen) dog endelig vide. Den ærede Minister har nemlig for mange Maanedes siden tilstrevet Hæruvalget et Brev, i hvilket han forlangte 3 Batterier i Sjælland, og i Finantsudvalget har han ikke alene forlangt dette med det fornødne Train, Udrustning m. m., men han har ogsaa forlangt Fæstningsartilleri til de befæstede Punkter, vi skulle have derovre. Det maa være en kjær Tanke for Ministeren at se sine Venner efter saa mange Forvildelser vende tilbage til ham ogsaa paa dette Punkt. Hvis de skulde have erobret Noget paa dette Punkt, vilde jeg sige, at de have erobret sig selv tilbage ved at være komne tilbage til Ministeren, og Glæden over denne Tilbagekomst vil jeg ikke berøve dem.